

[Sigsgaard.]

forskellige fag, hvor der findes en kunstnerisk islet i hvert fald, og hvor der nu vil fremkomme krav om at komme ind under lov om Statens Kunstfond, og det ville være yderst uheldigt. Jeg advarede dengang imod, at man skulle til at føje kunsthåndværket til som et særligt støtteværdigt formål og pegede på, at når kunsthåndværket er kunst, så er det billedkunst, og så skal det støttes som billedkunst, og altså behøver man ikke særlige ordninger og særlige udvalg. Jeg advarede videre imod, at man drager industriinteresser ind i Statens Kunstfond ved at tage kunsthåndværket med, og pegede på, at kunsthåndværksforeningen jo er stærkt præget, overvejende præget af industriinteresser.

Jeg vil sige, at jeg synes, at det til en vis grad er tilfredsstillende, at man tilsyneladende har fået det problem diskuteret igennem i udvalget og har fundet frem til en slags kompromisordning, en kortsigtet forsøgsordning, hvor man ikke binder sig alt for fast. Jeg har ganske særlig hæftet mig ved, at man forsøger at imødekomme indvendingerne om det kommercielle pres ved fra udvalgets side at pege på, at det bør være kunstnere, der bliver medlemmer af udvalg og repræsentantskab, og jeg går ud fra, at udvalget gennem samråd med ministeren har sikret sig, at ministeren er indforstået hermed.

Jeg skal så ud over at bede om at få et par oplysninger om de områder, jeg her har nævnt, og som det ikke af betænkningen fremgår at man har drøftet, kun tilføje, at vi til trods for betæneligheder på visse områder kan støtte lovforslaget ved tredje behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helweg Petersen): De betragtninger, der er gjort gældende af ordførerne, har jo overvejende været positive, men der har været adskillige kritiske betragtninger imellem. Jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, vi nogen sinde vil kunne diskutere en lov om Statens Kunstfond, uden at vi alle har anfægtelser med hensyn til, om vi nu har fundet de rigtige udformninger.

Jeg vil gerne sige til fru Bodil Koch, at selv om vi havde brugt hele vinteren til det og haft mange flere udvalgs møder, hvilket jeg skal indrømme ville have været ønske-

ligt, tror jeg ikke, vi kommer udenom, at der er nogle problemer her, som vi simpelt hen må erkende er så vanskelige at løse, at vi ikke siddende omkring et bord kan diskutere os igennem til den rigtige udformning. Vi må eksperimentere os frem, og vi må hen ad vejen justere retningen så godt, vi nu kan.

Det spørgsmål, der har været stærkest fremme i debatten, er spørgsmålet om, hvorvidt kunsthåndværk og formgivning skulle medtages. Fru Bodil Koch lagde ikke skjul på, at hun var modstander af det, og andre har givet udtryk for det samme, men jeg forstod på fru Bodil Koch, at ikke hele den socialdemokratiske gruppe deler fru Bodil Kochs synspunkt. Jeg har gjort gældende i udvalget, og jeg gør det igen her, at jeg ikke mener, det er muligt at fastholde en skarp adskillelse mellem de former, der hidtil har været optaget som støtteberettigede under loven om Statens Kunstfond, og de nye former, der nu foreslås medtaget.

Jeg skal ikke fordybe mig i spørgsmålet, men blot sige, at det kompromis, der nu er fundet, jo giver os mulighed for, at vi kan indvinde erfaring, og skulle det vise sig, at det er en blindgyde, vi er kommet i, ja, så kan vi jo justere på lovgivningen igen. Jeg kan ikke se, at der på nogen som helst måde kan være tilføjet lovgivningen nogen skade.

Jeg tror, at den åbning, der sker her, på samme måde som der er sket åbninger andetsteds, er en fordel, og jeg tror, det vil medvirke til, at man måske bedre kan få folk i almindelighed til at acceptere loven om Statens Kunstfond. For vi må jo erkende, at det er en lovgivning, som der ude omkring i befolkningen har været megen tvivl om, og det må da være en opgave for os at få denne lovgivning accepteret, uden at vi af den grund på centrale områder tilfører udførelsen af det, der er lovens intentioner, nogen belastning.

Til fru Merete Bjørn Hanssen vil jeg gerne sige, at jeg bekræfter, at man i udvalget vedrørende kunsthåndværk og formgivning må virke efter samme principper, som er gældende for de andre udvalg. Fru Merete Bjørn Hanssen — og det gælder også hr. Lembourn — var inde på værdien af at få en mere samlet vurdering af de støttemuligheder, der foreligger. Jeg tror, at vi her står over for en meget betydelig og meget van-